

Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ

Ἐπιπέδον ὄρα, ἄχ, μὲ πόσας φοβερὰς δοκιμασίας, ἀνηκούστους συμφορὰς, μ' αἵματα πόσα καὶ βασανιστήρια καὶ τῶν Μαρτύρων Σου σεπτὰ μαρτύρια, οἳ καὶ τῆς ἄμμου εἶναι περισσότεροι καὶ τῶν ἀστέρων τοῦρανοῦ λαμπρότεροι, ἠχοδομήθη οἰκοδόμημα τὸ Σὸν κ' εἰς τὸν παρόντα ἀνυψώθη κολοσσόν, τοῦ οὐρανοῦ ὅς εἶναι ὑψηλότερος κ' ἀδαμαντίνου τεύχεος στερεώτερος.

Ἐπιπέδον δὲ ἔχει στύλους, πύριν' εἶν' αὐτοί, γὰρ διασειση τις αὐτοὺς ἀδυνατεῖ, γὰρ διασειση τις αὐτοὺς ἂν πειραθῆ, πύρινοι εἶναι, θέλ' εὐθύς πυρποληθῆ. Οἱ στῦλοι εἶν' αἱ Σύνοδοι αἱ θεϊκαί, αἱ ἐπιπέδον Σύνοδοι αἱ Οἰκουμενικαί. Συνῆλθον ἄνδρες εἰς αὐτὰς μεγαλοφυεῖς πίστεως πλήρεις, ἄγιοι, θαυματουργοὶ οὗς ἁμαρτίας σκοτίος δὲν ἐσκοτίζεν, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ ἐφώτιζεν.

Αἱ Σύνοδοι αὐταὶ εἶναι συμπληρωτικαὶ αἱ μὲν τῶν δέ, δὲν εἶναι ἀνατρεπτικαί. Ἐν Σύνοδος τις γίνῃ ἀνατρεπτικὴ ἐκείνων, Σύνοδος εἶν' αὕτη ληστρικὴ, ἐπαναστάτις κατὰ τῆς Θεότητος, τῆς σωτηρίας δὲ τῆς ἀνθρωπότητος τὸν ἀφρευκτὸν ζητοῦσα καταποντισμὸν καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας τὸν ἀφανισμόν. Πλὴν τὴν Ὁρθοδοξίαν ν' ἀφανίσωσιν οὐδ' αἱ τοῦ Ἄδου πύλαι θὰ ἰσχύσωσι.

Ἄφατος εἶν', Ἑλλάς μου, ἡ ἀνδρεία Σου ἀφατος εἶν' ἡ μεγαλοφυΐα Σου, ἀφάτου δόξης ἡ φιλολογία Σου, ἀφάτου δόξης ἡ καλλιτεχνία Σου παντὸς πλὴν ἄλλου κλέους Σου λαμπρότερον, παντὸς Σου ἄλλου κλέους ὑψηλότερον εἶναι τὸ ὅτι Σὺ τῆς παναγίας Σου θεματοφύλαξ εἶς Ὁρθοδοξίας Σου ἕως οὗ πᾶσ' ἡ οἰκουμένη ἐνανθῆ ὑπὸ ποιμένα τὸν Χριστὸν κ' ἀδελφωθῆ.

Τίμα ἀεὶ, Ἑλλάς, τὴν παναγίαν Σου, τὴν Ζωηφόρον τίμη Ὁρθοδοξίαν Σου. Ἐχε τὸ ὄμμα Σου ἀεὶ ἀκόιμητον, τὸν θησαυρὸν Σου τοῦτον τὸν ἀτίμητον ἵνα μὴ κλέπται καὶ λησται συλήσωσι κ' εἰς ἀπωλείας Σε βυθὸν βυθίσωσι. Τὸ πρόσωπόν Σου λάμπ' ὑπὲρ τὸν ἥλιον, εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν τὴν ὑψηλίαν καλεῖς, ὡς ποίμνη μία ἵνα ἐνωθῆ ὑπὸ ποιμένα τὸν Χριστὸν κ' ἀδελφωθῆ.

ΧΡ. ΘΟΥΑΣ Γυμνασιάρχης

τὰ ἄτομα καθ' ἑαυτὰ πῶς θὰ ἐπιδράσῃ εἰς τὸ κοινωνικὸν περιβάλλον; Μικρὰ ζύμη ὄλον τὸ φύραμα ζυμοῖ. Ἀρχοῦμεθα εἰς τὰ ὀλίγα ταῦτα καθ' ὅτι ὁ χρόνος καὶ χρόνος δὲν μᾶς ἐπιτρέπουν ἵνα ἐκτενέστερον ἀσχοληθῶμεν.

Ἀρχιμ. ΔΙΟΝ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΟΥ Α' ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΗΣ ΡΟΥΘ

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου).

Εἶδομεν ἀνωτέρω ἐν συντόμῳ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ἱεροῦ βιβλίου τῆς Ρουθ, καὶ πᾶν ὅ,τι ἄλλο ἦτο δυνατόν νὰ λεχθῆ ὡς προεισαγωγή συντελοῦσα πρὸς πλήρη κατανόησιν τοῦ ἱεροῦ κειμένου. Ἀρχεται δὲ οὕτω τὸ πρῶτον τούτου κεφάλαιον.

«Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κρίνειν τοὺς Κριτὰς, καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐν τῇ γῆ».

Ἴδου κατὰ λέξιν ἡ ἐρμηνεία. Καὶ ἐγένετο, λέγει, ὅτε οἱ Κριταὶ ἔκριναν τὸν Ἰσραὴλ, τότε συνέβη λιμὸς, ἦτοι πείνα ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Ἰουδαίας. Ἄλλ' ἐξετάσωμεν πρῶτον τίνας ἦσαν οἱ Κριταὶ οὗτοι, καὶ τίνι τρόπῳ ἔκρινον τὸν Ἰσραὴλ. Οἱ Κριταὶ κατὰ τὴν Ἁγίαν Γραφὴν ἦσαν ἄνδρες εὐσεβεῖς, ἀνδρεῖοι καὶ ζηλωταὶ τοῦ Νόμου καὶ τῆς Ἱερᾶς τοῦ Μωϋσέως θρησκείας τοὺς ὁποίους ὁ Θεὸς ἀνήγειρεν ὡς ἐλευθερωτὰς τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ. Οἱ Κριταὶ δὲ οὗτοι ἔκρινον οὕτω τὸν Λαὸν Ἰσραὴλ. Ὅτε δηλαδὴ ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαὸς παραδιδόμενος εἰς τὴν ἀσέβειαν καὶ τὴν εἰδωλολατρείαν, καὶ ἕνεκα τούτου καθυποδουλούμενος ἐτυραννέτο ὑπὸ τῶν πέριξ ἐθνῶν, τότε ὁ Θεὸς εὐσπαγγιζόμενος τὸν ἀχάριστον τοῦτον λαόν, ἀνήγειρε τοὺς Κριτὰς τούτους ὡς ἄρχοντας καὶ κυβερνήτας, ἀλλὰ καὶ ὡς στρατήγους γενναίους ἐναντίον τῶν ἐθνῶν, ἀπὸ τῶν ὁποίων ἀπληεθύνθη αὐτοὺς καὶ ἔζων ἐν εἰρήνῃ. «Καὶ ἤγειρε Κύριος ὁ Θεὸς Κριτὰς, καὶ ἦν Κύριος μετὰ τοῦ Κριτοῦ καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ Κριτοῦ, ὅτι παρεκλήθη Κύριος ἀπὸ τοῦ στεναγμοῦ αὐτῶν» (Κριτ. Β' 18). Καὶ κατωτέρω. «Καὶ ἐκέκραξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον. Καὶ ἤγειρε Κύριος Σωτῆρα τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἔσωσεν αὐτούς.» (Κριτ. Γ' 9).

«Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κρίνειν τοὺς Κριτὰς καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐν τῇ γῆ. Καὶ ἐπορεύθη ἀνήρ ἀπὸ Βηθλέεμ Ἰούδα τοῦ παροικῆσαι ἐν ἀγρῷ Μωάβ, αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ. Καὶ ὄνομα τῷ ἀνδρὶ Ἐλιμέλεχ καὶ ὄνομα τῷ γυναικὶ αὐτοῦ Νωεμίν, καὶ ὄνομα τοῖς δυοῖν υἱοῖς αὐτοῦ Μααλὼν καὶ Χελεὼν ἐκ Βηθλέεμ γῆς Ἰούδα».